ספר הקנה — סוד המפותה

סוד המפותה.

וגם אמר וכי יפתה איש בתולה והעמידה התורה ענייניהם בחמשים שקל כסף ואמרו המפתה נערה בתולה הוא הנקרא מפתה ואם נבעלה בעיר או בכפר חזקה שברצונה נבעלה והיא מפותה מפני שלא צעקה ואינה יוצאה מכלל מפותה אם לא שיעידו עדים ששלף חרב ואמר לה אם תצעקי אחתוך חוטמך או אהרוג אותך, ואם אחר שפתה אותה נתחרטה ואינה רוצה להנשא לו או שלא רצה אביה לתתה למפתה או אחר שעשה רצונו המפתה לא רצה לקחת אותה נותן קנס, א"ל רבי קב"ה אבדה לזו הנערה שהיתה אטומה וסגורה גן נעול ראוים לבן מלך והיא קלה בדעת כי השטות והחמוד עמה ואלולי זה שפתה אותה ונדר לה אלף שקרים ואם באפשר גם נשבע לה ונתרצה לו וקלקלה ופתחה ועשאה הפקר לכל יתן חמשים כסף ויפטר ולמה לא העריכה קב"ה בערך מאטומה לפתוחה ואז היה נמצא בן שר ונגיד והיה מעריכה ערך גדול ויפרע המפתה כי מה לו ולצרה להפקיר בת ישראל שאין לעשות עמה דבר, ואם כתב בתורתו אל אמונה ואין עול יצא זה העול מלפניו, וגדול מזה אמרו שאין הקנס ניתן אלא כשהיא נערה ואז"ל אימתי היא נערה מבת ג' שנים ויום א' עד שתבגר נבעלה בתוך ג' שנים או בהיותה בוגרת אין לה קנס שומו שמים על זאת מה אלה הדברים, בשלמא ר' מאיר דאמר מבת ג' שנים ויום אחד ועד שתביא ב' שערות יש לה מכר ואין לה קנס מכר רצה לומר שאביה מכרה א"כ היינו שמאמת דברי השם שבמכר היא קטנה וכך הוא כי ימכור איש את בתו בקטנה הכתוב מדבר ומשתביא ב' שערות ועד שתבגר יש לה קנס ואין לה מכר היינו כי יפתה איש נערה בתולה והנה הכל אמת, אלא רבנן דאמר קטנה מבת ג' שנים ויום א' עד שתביא ב' שערות ועד שתבגר קנס יש לה מכר אין לה א"כ לדבריהם מבת ג' עד שתביא ב' שערות קטנה היא א"כ בין נערות בין בוגרת הוי ליה ט' שנים והאיך אמרו ו' חדשים, ולדבריהם שהיא נערה אחר שיש לה קנס א"כ אינו יכול למוכרה אלא כשהיא בת ג' א"כ עובדת שש ויוצאה ושלש הרי עשר קודם בא הסמנים א"כ סמי יציאת הסימנים מן התורה וכי מה ראתה התורה לגזור קנס בנערה ולא בקטנה ובוגרת וכי אינה מתפתית כנערה.

ותו מאי האי דאמרי אין האונס והמפתה חייבים עד שיבא עליה כדרכה ובעדים עד מה צורך יראוה אם היא בתולה דיש לה היכר, וכ"ת יש לחוש שמא קודם זה הפסידה בתוליה א"כ אם קודם שעה בדקוה והיתה בתולה ובההוא שעתא מצאוה עמו ולא היו עדים אמאי לא ישלם, ותו מאי שנא בכל מילי בעדים והתראה וכאן בלא התראה.

א"ל בני חיוב הקנס חמשים כי הגיע נזק וחסרון מצד המפתה שפתח הנעול ונכנסו בו הטמאים ונסתלק רחמי שפע חמש אחרונות שבהם נתנה תורה שכל א' כלול מעשר והרי כאן חמשים, ע"כ צריך ליתן חמשים לתקן מה שקלקל ומפני זה הם כסף ונותנים לאבי הנערה לעורר רחמי האב הוא

חכמה עילאה להחזיר הרחמים שמיעט וחיסר המפתה, ועל שאומר נער הייתי וגם זקנתי ע"כ הנזק בנערה שכיח ומבת ג' שנים ויום א' ועד שתביא ב' שערות היא עומדת בתוקפה ובחומה הגדול ע"כ יזהר שלא לפתות ושלא יאנס, האמת אביה מוכרה אצל המכירה קטנה היא וכאשר יחטאו ישראל אביה שהוא החכמה מוציאה, וע"כ הורשה האב למוכרה, ובוגרת אין לה פתוי כי היא לבדה פועלת הדין מצד הפחד כולו דם וחרב ויצאה מרשות חכמה עילאה הוא אביה, והעדים הם נצח ויסוד התופשים הרחמים מצד שהכניס המפתה הטמאים ובעבור שהיא ההתראה שהלאוין מהאשה והיא הפועלת עם המפתה ע"כ אינה צריכה התראה אבל פחותה מבת ג' שנים ויום א' הם ג' שנים ערלים יהיו לכם ויום א' משנה הרביעית ועדיין לא הזיק בקדשים ע"כ אין לו קנס, ודע שהעושה אפי' כחוט השערה שלא בקדושה נוגע למעלה כחוט השערה חסרון מן הרחמים וכן הדין אם רב ואם מעט, וראו חז"ל שלא די בקנס חמשים עד שיתן בושת ופגם האשה ופגם משפחה שכן נחסרו הרחמים גם ממה שלמעלה ממנה כי בשביל השדה האחרון משקין כולם וזהו בושת ופגם וכן קבל משה מפי הגבורה.

והנה המפותה יש לה ג' בושת ופגם וקנס והכל לאב הוא חכמה עילאה שורש הרחמים למתק ג' הם פחד הוד מלכות והקנס הוא קצוב חמשים למתק ברחמים ה' קולות אחרונות ל"ש פתה בת גר או ממזר ול"ש בת נגיד או בת כהן גדול עליהם אין להוסיף ומהם יד ה' אצבעות ולא יותר ומהם אין לגרוע ומהם ה' אצבעות ולא פחות, וע"כ נ' כסף לא פחות ולא יותר, אך הבושת והפגם צריכין שומא כי כפי המעלה בא החסרון וכל זה כשלא נשאה כי נשארה פתוחה כהפקר, אבל אם נשאה אין לה לא קנס ולא בושת ופגם רק כותב לה כתובה כמוהר הבתולות וזה תיקון משיכת הוי"ן אל כנ"י: